

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej, jeg taler ikke om, at vi bare skal følge. Men det, jeg siger, er, at det er meget naturligt, at man, når man er koalitionspartner, taler med sine partnere om de skridt, man eventuelt agter at tage. Det er blot det, jeg har fremhævet.

Må jeg så sige til hr. Steen Gade, at det er meget interessant at tale om, hvad der er en succes, og hvad der ikke er en succes. Jeg har jo på intet tidspunkt lagt skjul på, at jeg synes, at situationen i Irak naturligvis er utilfredsstillende. Men det er dog alligevel tankevækkende, at der midt i alt det forfærdelige, der foregår i Irak, for nylig blev gennemført en meningsmåling, som viste, at et markant flertal af irakerne trods alle disse besværligheder synes, at det har været omkostningerne værd at få styrtet Saddam Hussein, og at et markant flertal af irakerne betragter den nye demokratisk valgte regering som en legitim repræsentant for det irakiske folk.

Kl. 13.50

Det synes jeg faktisk er positive resultater midt i alt det forfærdelige, der også sker.

Steen Gade (SF):

Jeg er da glad for, at statsministeren også kunne få over sine læber at sige, at der faktisk sker noget forfærdeligt. Statsministeren mangler vel at sige, at de fleste iagttagere, som ikke lige sidder i statsministerens stol, er dybt bekymrede over, at de værste forudsigelser sådan set ser ud til at blive til virkelighed, altså at Iran styrkes dramatisk i en region, hvor jeg troede vi var enige om at det var noget af det værste, der kunne ske. Jeg synes, statsministeren bagatelliserer situationen.

Jeg ved ikke, om jeg fik svar på, om man kan forestille sig, at Danmark gør ligesom andre lande, der har trukket deres soldater hjem, altså Spanien og andre, som har trukket deres soldater hjem uden at skulle pantsætte beslutningsretten et andet sted. Statsministeren siger, at vi skal snakke med englænderne. Det synes jeg også vi skal: snakke. Men er målet, at vi skal foretage en hurtig tilbagetrækning, eller er målet, at det skal vi ikke?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi træffer fuldstændig vores egne beslutninger her i Danmark, men man skal også være loyal i en koalition, og selvfølgelig snakker man med sine partnere om, hvad det er, man har til hensigt at beslutte. Det er blot det, jeg hele tiden fastholder.

Nej, vil jeg gerne sige til hr. Steen Gade, jeg bagatelliserer på ingen måde situationen. Jeg deler bestemt hr. Steen Gades bekymring for, om Iran pludselig skulle tiltage sig en endnu mere dominerende indflydelse i regionen, eller at kaos i værste fald bliver til borgerkrig i Irak. Der står rigtig meget på spil, og det er netop grunden til, at man ikke bare over hals og hoved kan trække de udenlandske tropper ud af Irak, for så vil det netop føre til det, som hr. Steen Gade og jeg er enige om at frygte.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Men bekymringen er jo langt bredere, kan man se, hvis man kigger rundt og orienterer sig i den internationale debat. Jeg synes f.eks., det var tankevækkende, at den britiske hærchef i Irak, general Richard Dannatt, går ud og siger, at en militær tilstedeværelse er en selvstændig del af problemerne i Irak i dag.

Statsministeren citerede en meningsmåling før. Jeg er sikker på, at statsministeren også kan huske den meningsmåling – den er vel cirka halvanden måned gammel – fra det amerikanske udenrigsministerium, hvor to tredjedele af alle irakerne syntes, at de udenlandske tropper skal ud nu. Det vil sige, at vi altså er i en situation, hvor to tredjedele af den irakiske befolkning ønsker de udenlandske soldater ud, 60 pct. af den danske befolkning ønsker soldaterne ud, og de amerikanske vælgere viste, hvad de synes her ved midtvejsvalget.

Jeg vil godt spørge: Bekymrer det ikke statsministeren, at irakerne, som jo dog er tættest på, og som må formodes at kunne vurdere, hvad konsekvenserne er, synes, at den militære tilstedeværelse er et problem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg er ikke på nogen som helst måde overrasket over, at et markant flertal i den irakiske befolkning ønsker de udenlandske tropper hjem. Vi ønsker jo også, at der skal blive skabt en situation, hvor de udenlandske tropper kan blive trukket ud af Irak, for selvfølgelig skal irakerne være herrer i eget hus. Og hvis man går ud og spørger den irakiske befolkning, om de ønsker at være herrer i eget hus, så – havde jeg nær sagt – bør alle da svare: Ja, selvfølgelig. Så det er jeg da ikke overrasket over; sådan ville jeg også svare, hvis jeg var iraker. Og som dansk statsmini-